

KONCERT U VAŠEM STANU

Piše:
Dušan Dragović

Kontrolni centar

Teoretska objašnjenja i praktične upu- te kako upotrebljavati Hi-Fi uređaje

U Hi-Fi literaturi često se umjesto pretpojačalo spominje i drugi izraz — kontrolni centar. S pravom! Upravo to hoćemo i pokazati. Sve što se i u najneobuzdanijoj fantaziji »hajfista« može poželjeti nije neostvarivo s kontrolnim centrom punog komfora. Citava stranica naše rubrike nije dovoljna da prikaže koje sve Hi-Fi komponente mogu biti povezane s pretpojačalom odnosno kontrolnim centrom. Na ilustraciji je shematski točno prikazan zadnji dio jednog takvog vrlo komfor-
nog pretpojačala — »McIntosh C-28« — kojega ste prednji dio s komandnom tablom vidjeli u prošlom broju. Ako pažljivo razgledate sliku, uočićete da su na njoj prikazane samo ulazne Hi-Fi komponente. Izlazne komponente: spoj s glavnim (izlaznim) pojačalom i raznim kombinacijama zvučnihkih sistema prinuđeni smo ostaviti za idući broj.

Prije svega, bolji kontrolni centar ima više priključaka za napajanje strujom (220 V) svih komponenta Hi-Fi lanca za reprodukciju glazbe. Jer, složićete se, nije lijepo vidjeti razne strujne kablove razbacane po podu Hi-Fi sobe koja je, po pravilu, i soba za dnevni boravak. A nije moguće ni imati u zidu toliko utikača. Na »McIntosh« možete izbrojiti, na lijevoj strani, 7 takvih priključaka — dakle, mala električna centrala! Dva za izlazna pojačala, jedan za gramofon i četiri za ostale komponente (magnetofon, tjuner, kvadrofonski dekod器等...)

Dakako, ako pretpojačalo može napajati strujom tolike komponente, znači da je predviđen da primi i sve zvučne signale tih (i više) komponenta. Dakle, ne samo električna centrala, nego prije svega zvučni laboratorij. Desno od grupe 7 strujnih priključaka vrlo je razgranat kompleks priključaka izlaznih signala iz pretpojačala, koji na ovoj slici

nije mogao biti prikazan zbog gužve spojeva s drugim komponentama. Ovaj kompleks ostavljamo za idući broj. Dalje desno jesu dvostruki priključci za napajanje signalom dva magnetofona. Znači, moguće je bilo koji program s ploča, tjunera itd., snimati na jednom ili drugom magnetofonu a također na oba istodobno. No još je veća prednost od toga mogućnost presnimavanja s jednog na drugi magnetofon ili montiranje jedne vrpce s raznim insertima bilo kojeg zvučnog izvora. Sve ove operacije, kao i određivanje smjera signala (s magnetofona 1 na magnetofon 2 ili obratno), vrši se na prednjoj, komandnoj tabli pretpojačala. Za slušanje prije snimljenih vrpce može se ovdje

upotrijebiti i treći magnetofon. Zapravo, dovoljno je (vidi sliku) da to bude samo dek magnetofona, bez funkcije snimanja i ugrađenog pojačala. A moguća je i ovakva kombinacija: da se s magnetofonskog deka i magnetofona i presnimavaju jedna po jedna (kada se želi novi redoslijed snimke ili dvije informacije istodobno — miksirane) na magnetofonu 2.

Dakako, tu su i priključci za dva mikrofona koji se mogu upotrijebiti pojedinačno za mono-snimanja ili oba istodobno za stereo. Tako se definitivno montirana snimka na magnetofonu 2 može sada »pokriti« i govornim tekstom ili pjevanim ili novim živim zvučnim izvorom. Tjuner (radio-pri-

jemnik) ima također svoj priključak na kontrolni centar, pa se i on može »umiješati« u snimanje na jednom od magnetofona. I, na kraju, jedno uistinu komforno pretpojačalo nije dobro ako nema ne jedan, nego dva priključka za slušanje gramofona. Posebno ne treba ni govoriti kakve se sve kombinacije mogu postići miješanjem snimljenog materijala s dvije ploče. Uostalom, i potpuno nezavisno od praktičnih koristi istodobne upotrebe dva magnetofona, na jednom gramofonu može biti montirana zvučnica za sviranje stereo ili LP mono-ploča, a na drugom zvučnica sa stare »normala« ploče, 78 okretaja u minutu. Ovo je velika prednost, osobito za starije diskofile koji imaju i jedne i druge ploče, a ne mogu svaki čas demontirati i montirati jednu od zvučnica na istom gramofonu.

